

FARNÍČEK

Svatý Josefe patrone církve ty, jenž jsi po boku Vtěleného slova pracoval každý den, abys vydělal na chléb a od Něho čerpal sílu k životu i těžkostem. Ty, který jsi zakusil úzkost z budoucnosti hořkost chudoby a nezajištěnost práce ty, jenž vyznačuješ příklad člověka pokorného před lidmi, avšak velikého před Bohem ochraňuj dělníky v jejich těžké každodenní existenci, chraň je před malomyslností, před vše popírající vzpourou a střež pokoj na světě, který jediný může zaručit rozvoj národů.

Amen.

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

prožíváme krásnou dobu velikonoční v setkáváních se vzkříšeným Pánem. O druhé neděli dvakrát týden co týden ve večeradle s trojím Pokoj vám a s nádherným vyznáním víry od „nevěřícího“ Tomáše, „Pán můj a Bůh můj“. **Třetí neděli velikonoční** s fiaskem rybolovu – **nic** – a na Pánovo slovo s grandiózním úlovkem. To je úžasný obraz pro naše „lovení lidí“ pro Krista. Když nemáme žádné úlovky, zřejmě to není na Pánovo slovo. A hlavní je závěr evangelia v trojí otázce Ježíše Šimonu Petrovi: „Šimone, miluješ mě více než ti zde?“ Na Šimonovu nesmělou odpověď je úžasné Ježíšovo pověření ke službě: „Pas moje beránky, pas moje ovce!“ I to je o každém z nás! **Čtvrtá neděle velikonoční** je silně o nás. Mám-li „pást“ – vést druhé ovce, musím nejprve sám být tou dobrou ovci. Ježíš nám říká: „Moje ovce slyší můj hlas, já je znám a ony jdou za mnou.“ Je to opravdu tak? Co mám dělat, aby to tak bylo...? A co **pátá neděle**? To je síla! „Já jsem pravý vinný kmen, vy jste ratolesti... Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.“ **Zůstávám** v bytostném, láskyplném spojení s Ježíšem? Jaké ovoce tohoto zůstávání v Ježíši je na mně vidět? Nepotřebuji očistit... aby ho bylo více...?

A **šestá neděle**, to je úplná bomba! „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek...“ A aby toho všeho krásného nebylo málo, Ježíš pokračuje: „Přímluvce, Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás neučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já.“ A to ještě není všechno: „**Pokoj vám zanechávám**, svůj pokoj vám dávám...“

Bratři a sestry, abyste to vše dobře vnímali, berte si jako přípravu na každou neděli letáčky nedělní liturgie, čtěte a rozjímejte slova evangelia a poznáte, jak úžasně sytí náš rozum i srdce.

A ještě pár věcí letem světem: Příští neděli prožije našich třináct dětí první setkání s Ježíšem eucharistickým. Myslete na ně i jejich rodiče denně v modlitbě. Ten den je také Den matek. Projevte jim vděčnost! Několik blahopřání je v regálku u pokladnice. V úterý 24. května o slavnosti Panny Marie Pomocnice křesťanů se můžeme po celý den setkávat s jejím synem Ježíšem Kristem při celodenním výstavu.

A od pátku 27. května do soboty 4. června vás zveme na nověnu k Seslání Ducha svatého. O obojím se dočtete více na jiném místě Farníčku.

Všem vám žehná váš duchovní otec Josef.

DEN MATEK

Každý člověk vděčí za svůj život matce a mnoho jí vděčí téměř vždycky za svůj další život, za lidskou a duchovní formaci. Matky jsou nejučinnější protilék na šířící se sobecký individualismus. „Individuum“ znamená „to, co nelze dělit“. Matky se však dělí, jakmile přijmou dítě, aby jej přivedly na svět a vychovaly. Právě matky nejvíce nenávidí válku, která zabíjí jejich děti. Společnost bez matek by byla nelidská, protože matky dovedou vždycky i v nejhorších momentech dosvědčovat něhu, oddanost, mravní sílu.

Matky často předávají také nejhlubší smysl náboženské praxe.

Drahé maminky, díky, díky za to, co jste v rodinách a za to, co dáváte církvi a světu.

**Z katecheze papeže Františka - Matka
vybral o. Josef**

Maminka je to nejvzácnější,
co člověk má zde na světě,
s láskou ti dala svoje srdce
a její náruč hřeje tě.

Od dětství přes práh dospělosti
byla a je tu pro tebe,
zasela do tvé duše dobro,
jež ke štěstí tě povede.

Jen jdi a žij svůj vlastní život,
však vracej se k ní ze všech cest,
když obejměš ji, její oči
budou zářit jak střípky hvězd.

TÉMATA NOVÉNY

1. *Touha, žízeň po Bohu,*
2. *Ježíš Kristus*
3. *Dar Duchy a ovoce Duchy*
4. *Duch pravdy*
5. *Usvědčení z hříchů a odpuštění*
6. *Svoboda*
7. *„Abba, Otče!“*
8. *Duch svatý se modlí v nás*
9. *Dary pro službu v církvi*

NOVÉNA K DUCHU SVATÉMU

Svatodušní novéna (novem = devět) je „matkou“ všech novén v rámci lidových pobožností v církvi. Poprvé devět dní před Letnicemi Ježíšovi učedníci „jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami a Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými“ (Sk 1,14). Přizvěme tedy i my Pannu Marii, aby se modlila spolu s námi o nové Letnice v našem životě, v životě naší rodiny, naší farnosti, celé církve v naší zemi.

Svatodušní nověnu je velmi vhodné, žádoucí konat každý rok devět dní před slavností Seslání Duchy svatého. Jak to bude letos v naší farnosti? Od pátku 27. května až do soboty 4. června bude každý den hned po bohoslužbě následovat asi 20 minut zpěvu, Písma, modliteb k Duchu svatému. Střídat se budou ve vedení jednotlivé skupinky lidí, kteří dostanou na určený den potřebné písemné texty. **Všichni jste zváni**, ale vím, že pro velkou většinu z vás není možné být v kostele každý den. Ale je možné každý den se pomodlit doma třeba v rámci večerní modlitby buď tuto nověnu (bude na stolečku pod kůrem) nebo alespoň desátek růžence „Ježíš, který nám Duchy svatého seslal“, či některý z hymnů k Duchu svatému v kancionálu.

Novéna vyvrcholí svatodušní vigílií v sobotu 4. června ve 21:00 v kostele.

Svatodušní vigílie má podobnou strukturu jako vigílie velikonoční – čtení, žalm, modlitba a zakončíme ji obnovou svátosti biřmování.

**Na toto vyvrcholení novény jste v hojném počtu zváni.
o. Josef**

KATECHEZE O SVATÉM JOSEFOVI – TESAŘ

Katechezi při generální audienci věnoval papež František postavě svatého Josefa jako tesaře; muže, který si vydělával na chléb prací svých rukou. Vybízeli k vymanění práce „z logiky pouhého zisku“ a připomínal dramatickou situace lidí, kteří jsou kvůli nedostatku práce připravováni o svou důstojnost.

Drazí bratři a sestry,

evangelisté Matouš a Marek označují Josefa za "tesaře" nebo "truhláře". Před okamžikem jsme vyslechli, jak lidé z Nazareta slyší Ježíše mluvit a ptají se: "Copak to není syn tesařův?" (Mt 13,55; srov. Mk 6,3). Ježíš vykonával řemeslo svého otce.

Řecký výraz tekton, který se používá pro označení Josefovy práce, bývá překládán různě. Latinští církevní otcové ho tlumočí jako "tesař". Musíme si však uvědomit, že v Palestině Ježíšovy doby se dřevo používalo nejen k výrobě pluhů a rozličného nábytku, ale také ke stavbě domů, které měly dřevěná okna a dveře, a terasovité střechy z trámů utěsněných větvemi a hlnou.

Pojem "tesař" nebo "truhlář" byl tudíž obecným označením, užívaným jak pro řemeslníky pracujícími se dřevem, tak pro dělníky, kteří se zabývali činnostmi spojenými stavebnictvím. Bylo to zaměstnání poměrně náročné, protože se pracovalo s těžkými materiály, jako je dřevo, kámen a železo. Z ekonomického hlediska nezajišťovalo velké výdělky, jak lze usuzovat ze toho, že když Maria a Josef přinesli Ježíše do chrámu, obětovali jen pár hrdliček nebo holoubata, jak to Zákon předepisoval pro chudé. **Dospívající Ježíš se tedy naučil tomuto řemeslu od svého otce. Proto také, když jako dospělý začal kázat, ptali se udivení sousedé: "Kde se u něho vzala taková moudrost a ty zázraky?"** (Mt 13,54) a pohoršovali se nad ním (srov. v. 57), protože byl synem tesaře, ale mluvil jako učitel Zákona – právě to je pohoršovalo.

Tento životopisný záznam o Josefovi a Ježíšovi mi přivádí na mysl dělníky z celého světa, zejména ty, kteří do úmoru pracují v dolech a v některých továrnách; ty, kteří jsou vykořisťováni prací načerno; myslím na oběti práce – jak víme, v poslední době jich bylo v Itálii mnoho; na děti, které jsou nuceny pracovat, i na ty, které se přehrabují na smetištích, aby našly něco použitelného ke směně...Dovolím si to zopakovat ještě jednou: Mysleme na skryté dělníky, kteří vykonávají úmornou práci v dolech a továrnách! Mysleme na ty, kdo jsou vykořisťováni prací načerno; na ty, kdo jsou nuceni dát svůj výdělek pašerákům a zůstávají bez příjmu, bez ničeho. A pokud nepracujete, nemáte žádné jistoty. Práce načerno je dnes běžná, je jí mnoho. Pomysleme na oběti práce, na pracovní úrazy, na děti, které jsou nuceny pracovat! Je přeci hrozné, když děti, ve věku, kdy by si měly hrát, musejí pracovat jako dospělí. Mysleme na tyto nebohé děti, které pátrají na smetištích, co by se dalo použít a vyměnit. To všechno jsou naši bratři a sestry, kteří se takto žijí - prací, která neodpovídá jejich důstojnosti! Zamysleme se nad tím! A to se děje dnes, v našem světě! **Myslím ale také na ty, kdo jsou bez práce. Kolik lidí jen chodí klepat na dveře továren a podniků s otázkou, zda je nějaká práce. (A dostávají odpověď): "Ne, není..." Práce je nedostatek! **A myslím také na ty, kteří se cítí být právem poškozeni na své důstojnosti, protože nemohou najít práci. Přijdou domů (a slyší) : "Našel jsi něco?" – (A musejí odpovědět:) "Ne, nic...Stavil jsem se v charitě a nesu trochu chleba."****

DOKONČENÍ

Důstojnost ti nepřidá, když přineseš domů chleba. Ten si můžeš vzít v charitě, ale důstojnost tím nezískáš. Důstojnost získáváš, když si na chléb můžeš vydělat, a pokud nedáme našim lidem, našim mužům a ženám, možnost vydělat si na chléb, je to projev sociální nespravedlnosti na tom kterém místě, národě nebo kontinentu. **Vládcí musejí dát každému možnost vydělat si na chléb, protože tento výdělek dává člověku důstojnost.** Práce je stvrzením důstojnosti, a to je důležité. Mnoho mladých lidí, mnoho otců a matek prožívá drama, protože nemají práci, která by jim umožnila klidný život, žijí ze dne na den. A mnohdy je hledání práce tak dramatické, že je dovede až ke ztrátě veškeré naděje a touhy po životě. Mnoho lidí přišlo o práci v této pandemické době - to víme - a někteří, zrceni neúnosným břemenem, došli tak daleko, že si vzali život. Dnes bych rád vzpomněl na každého z nich a jejich rodiny. Uctěme památku mužů a žen, kteří jsou zoufalí, protože nemohou najít práci.

Nebereme dostatečně vážně skutečnost, že práce je podstatnou součástí lidského života, rovněž na cestě k jeho posvěcení. Práce neslouží pouze k zajištění spravedlivé obživy; je také místem, na němž se můžeme vyjádřit, cítit se užiteční a naučit se velké lekci konkrétnosti, která pomáhá duchovnímu životu, aby se nestal spiritualismem. Naneštěstí je však práce často rukojmím sociální nespravedlnosti a místo toho, aby byla prostředkem humanizace, stává se existenční periférií. **Častokrát se ptám sám sebe: V jakém duchu vykonáváme svou každodenní práci?** Jak se vypořádat s únavou? Vnímáme svou činnost pouze v kontextu svého vlastního osudu, nebo ji spojujeme s osudy druhých? Práce je totiž způsobem, jak vyjádřit svou osobnost, která je ze své podstaty vztahová. Práce je také způsobem, jak vyjádřit svou kreativitu: Každý vykonává práci svým vlastním způsobem, svým vlastním stylem; stejnou práci, avšak jinak.

Je pěkné, když pomyslíme na to, že také Ježíš pracoval a učil se tomuto umění od svatého Josefa. Musíme si dnes položit otázku, co lze udělat pro to, aby se hodnota práce obnovila, a jak můžeme jako církev přispět k tomu, aby byla vykoupena z logiky pouhého zisku a mohla být prožívána jako základní právo a povinnost člověka, vyjadřující a rozšiřující jeho důstojnost.

RODINA: PRARODIČE, PRVNÍ ČÁST

Katecheze papeže Františka, generální audience 4. 3. 2015

Drazí bratři a sestry, dnešní i ta příští katecheze je věnována starým lidem, jimiž jsou v rodinném prostředí prarodiče, strýčkové a tety. Dnes se zamyslíme nad nynější problematikou jejich života a příště pozitivněji nad posláním, které je tomuto životnímu období vlastní.

Díky pokrokům v medicíně se prodloužil život, ale společnost se ve vztahu k životu „nerozšířila“! Počet starých lidí se zvýšil, ale naše společnosti se dostatečně nezorganizovaly, aby jim udělaly místo náležitou úctou a konkrétním ohledem k jejich křehkosti a důstojnosti. Dokud jsme mladí tak jsme nakloněni starobu ignorovat jako by to byla nějaká nemoc. Když pak zestárneme, zejména jsme-li chudí, nemocní a osamocení, začneme vnímat mezery společnosti, která je programována na efektivitu a staré lidi důsledně ignoruje. A staří lidé jsou bohatstvím, nelze je ignorovat.

Benedikt XVI. během návštěvy jednoho domu pro seniory použil zřetelná a prorocká slova, když řekl: „Kvalita společnosti – chci říci civilizace – se poměřuje tím, jak nakládá se seniory a jaké místo vyhrazuje ve společném životě starým lidem“ (12. 11. 2012). **Je pravdou, že pozornost vůči starým lidem charakterizuje civilizaci.** Existuje v civilizaci pozornost vůči starým? Je pro ně místo? Tato civilizace půjde vpřed, pokud dokáže ctít rozvahu a moudrost starých lidí. Civilizace, v níž není místo pro staré nebo která je skartuje, protože jsou s nimi problémy, taková společnost v sobě nosí virus smrti.

Odborníci na Západě prezentují současnost jako epochu stárnutí: dětí je méně, počet starých lidí roste. Tato nevyváženost nás interpeluje a představuje dokonce obrovskou výzvu pro nynější společnost. Kultura profitu však nepřestává ukazovat staré lidi jako tíhu, „příťaž“. Nejenom neprodukují – uvažuje tato kultura - ale jsou břemenem. **K čemu takové myšlení vede? K jejich skartaci. Je ošklivé vidět staré lidi odstrčené, je to ohavné, je to hřích!** Nikdo se to neodvažuje říci otevřeně, ale jedná se tak. V tomto návyku na skartační kulturu je něco zbabělého. Zvykli jsme si, že lidé jsou skartováni. Chceme odstranit náš zvýšený strach před slabostí a zranitelností, ale tak vyvoláváme u starých lidí růst úzkosti, že s nimi bude zle zacházeno a že budou opuštěni.

Již během své služby v Buenos Aires jsem se vlastnoručně dotknul této skutečnosti a problematiky: „Staří lidé jsou opuštěni nejenom materiálně. Jsou opuštěni egoistickou neschopností přijímat jejich omezení, která odrážejí naše omezení, v četných obtížích, které dnes musejí překonávat, aby přežili v civilizaci, která jim nedovoluje se jí účastnit, ani říci svůj názor a podle konzumního modelu, že »jenom mladí mohou být užiteční a těšit se z života«, nejsou ani bráni v úvahu. Staří lidé by měli být naopak pro celou společnost rezervou moudrosti našeho lidu. Staří jsou naší rezervou moudrosti! Jak snadno lze uspat svědomí, když chybí láska!“ A to se děje. Pamatuji si, že jsem při návštěvách domovů důchodců od mnoha z nich na otázku, jak se daří jim a jejich dětem, slyšel odpověď: »Dobře, dobře.« - Kolik máte dětí? - »Hodně.« - A navštěvují vás? - »Ano, ano, vždycky přijdou« - A kdy tady byli naposled? Jedna stará paní mi řekla: »Na Vánoce.« - A byl srpen. Osm měsíců, aniž by viděla děti, osm měsíců opuštěna! Toto se nazývá smrtelný hřích!

DOKONČENÍ

Jednou mi jako dítěti babička vyprávěla příběh o dědečkovi, který se při jídle ušpinil, protože nebyl schopen udržet lžičku s polévkou. A syn, tedy otec rodiny, se rozhodl odsunout jej od společného stolu a udělal mu zvláštní stůl v kuchyni, kde nebylo vidět, aby tam jedl sám, nebylo na něho vidět a nepůsobilo to rozpaky, když přišel někdo na návštěvu. Několik dnů poté tento otec přišel domů a našel svého nejmenšího syna, jak si hraje se dřevem a něco z něj vyrábí. Zeptal se jej: Co to děláš? - »Dělám stolek, tati.« Proč stolek? - »Abych ti jej mohl dát, až budeš starý, a mohl jsi jíst.«

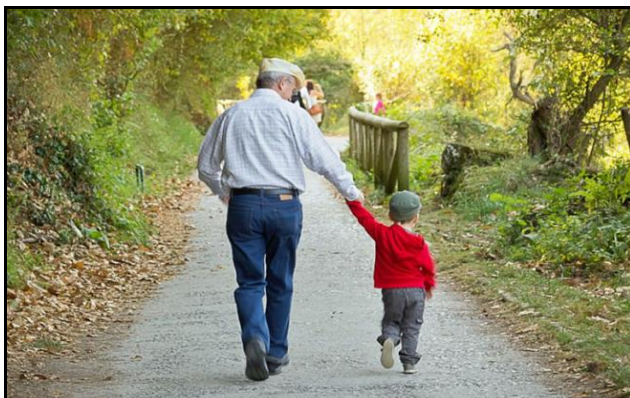
Děti mají více svědomí než my!

Církev má ve své tradici bohaté zásoby moudrosti a vždycky pěstovala kulturu blízkosti vůči starým lidem, ochotu srdečně a solidárně je doprovázet na této závěrečné životní etapě. Tato tradice je zakořeněna v Písmu svatém, jak dosvědčují například tato slova z knihy Sirachovcovy „Neopovrhuj řeči starců, neboť oni sami se učili od svých rodičů; právě u nich se přiučíš rozvaze a umění odpovídat ve vhodné chvíli“ (Sir 8,9).

Církev se nemůže a nechce přizpůsobovat mentalitě nevšímavosti, a tím méně lhostejnosti a pohrdání vůči staří. Musíme probouzet kolektivní smysl vděčnosti, vážnosti, přívětivosti, aby se staří lidé mohli cítit součástí své komunity.

Staří jsou muži a ženy, otcové a matky, kteří byli před námi na stejné cestě, ve stejném domě a v našem každodenním boji o důstojný život. Jsou to muži a ženy, od nichž jsme dostali mnohé. Starý člověk není vetřelec. Staří jsme všichni, dříve či později, ale nevyhnutelně, i když o tom nepřemýšlíme. A pokud se nenaučíme zacházet se starými dobře, budou pak s námi jednat stejně.

Křehcí jsme tak trochu všichni, my staří. Někteří jsou však obzvláště slabí, mnozí jsou osamocení a poznamenáni nemocí. Někteří závisejí na nezbytné péči a pozornosti druhých. Učiníme tady krok zpět? Ponecháme je jejich údělu? **Společnost bez blízkosti, kde se nezištnost a bezpodmínečné sympatie i vůči cizím vytrácejí, je společnost perverzní. Církev, věrna Božímu Slovu, nemůže tuto degeneraci tolerovat. Křesťanská společnost, ve které by blízkost a nezištnost už nebyly považovány za nezbytné, by spolu s nimi ztratila svoji duši. Kde není úcta vůči starým, není budoucnost pro mladé.**

SVATÝ FRANTIŠEK SALESKÝ +1622 – 400. VÝROČÍ OD SMRTI

MÍRNOST – OVOCE POVAHY NEBO ZÍSKANÁ VĚC?

Otázka, kterou si klademe, je, zda vlídnost svatého Františka Saleského byla na základě jeho přirozenosti nebo zda byl nakloněn k hněvu. Henry Bremond píše, že nikdo nemůže být milý, pokud mu to není přirozené. Na druhé straně jsou i životopisci, kteří nám představují Františka, jak tvrdě a neustále bojuje proti sobě samému, aby se stal mírným. Jinak víme, že povahově byl sangvinik a že pod přívalem urážek měnil barvu, ve tváři úplně zčervenal.

MÍRNOST JE DŮSLEDKEM OPTIMISTICKÉHO POJETÍ ČLOVĚKA

Abychom pochopili tuto ústřední místo spirituality sv. Františka, je třeba se podívat na jeho představy o Bohu a o člověku. Je jasné, že náboženský život a pěstování ctnosti dostávají dosti odlišné formy a odstíny podle toho, jak člověk vidí Boha. Všichni životopisci bez váhání tvrdí, že v teologii a asketice je sv. František Saleský rozhodně optimistou. Klade neustále důraz na Boží dobrotu, na hojnost prostředků ke spáse, na přirozené zdroje člověka. Jeho pojetí Boha vidíme za začátku jako optimistické, a to až do jeho osmnácti let, kdy překonal první krizi zoufalství v Paříži. Ta vyústí úplně a definitivně v jeho zrání v Padově, když zvolí teodiceu důvěry a odevzdání se do Boží vůle.

V „Úvodu do zbožného života“ opěvuje důvěru v Boha, v nejvyšší Dobro, Boha s lidským srdcem, za milosti, které neustále dává člověku. Zkoumá věčnou lásku, kterou Bůh měl pro tebe. Ještě než Pán trpěl, jeho božský Majestát si tě zamiloval a jeho svrchovaná dobrota tě milovala velice silným způsobem. Kdy tě ale začal milovat? Tak tě miloval od věčnosti. V nás je opravdu přirozená náklonnost k Nejvyššímu Dobru, prostřednictvím kterého poznáváme, že jeho nekonečná dobrota je hodna milování nad všechny ostatní věci. Proto není možné, aby člověk, když pozorně myslí na Boha, také z prostých přirozených důvodů nezakoušel nějaký podnět lásky. Na mnoha jiných místech pakuje světec tuto myšlenku – Bůh je něco nejvznešenějšího, ale pokud je duše schopná přijmout Boha, je ona opravdu něco vznešeného. Svatý František Saleský pak apeluje na praktikování mírnosti, na vůli a inteligenci člověka. Jestliže někdo chce, může se Boží pomocí všechno, protože je toho schopen.

Mírnost má svůj pramen v Boží Dobrotě. Opravdu jako Bůh je milosrdný a umírněný Otec dobroty ke svým tvorům, rovněž člověk musí jednat podobným způsobem.

LÁSKA JE STŘEDEM SALESIÁNSKÉ SPIRITUALITY

Potom, co jsme se seznámili s myšlenkami svatého Františka Saleského o Bohu a o člověku, nebudeme již překvapeni, když i on učiní z lásky střed své spirituality. Toto je hlavní bod „Úvodu do Zbožného života“. „Bůh tě neposlal do světa, protože tě potřeboval. Jsi mu úplně neužitečný, ale jen na konci se ukáže jeho dobrota, která ti dává svoji milost a svoji slávu. **Inteligenci ti dal** kvůli tomu, abys ho poznával, **paměť** proto, aby sis ho připomínal, **vůli** proto, abys ho miloval, **představivost** proto, aby sis zpřítomňoval jeho dobrodiní, **oči** proto, abys viděl jeho podivuhodné věci, **jazyk** proto, abys ho chválil“.

Vybral o. Josef

ČÍM VE VZTAHU NIC NEZTRATÍTE A MŮŽETE JEN ZÍSKAT?**CO SE OSVĚDČILO**

Čím v manželství nic neztratíte, ale můžete tím jen získat? Vyjádřit vděčnost a poděkovat i za maličkosti, například za to, že ten druhý nezapomněl koupit zubní pastu, je nesmírně důležité! Vědomé rozhodnutí být ke druhému laskavý a pozorný dovoluje vaší lásce stále růst. Jen pomyslete na ty každodenní malé pozornosti, na tyto zázraky života ve dvou, které tak často podceňujeme. Květinám v zahradě vašeho vztahu poskytují každodenní závlahu především ony.

DOMA CHCEME MÍT ÚTOČIŠTĚ

Všichni sníme o životě ve dvou, kde by se člověk cítil jako v bezpečné ulitě a kde by mohl načerpat novou energii po dni stráveném „venku“. Tam se každodenně musíme vyrovnávat s okolním stresem, neurvalostí, agresivitou, obtížemi v mezilidských vztazích, zklamáním a únavou. Čelíme tomu mnohdy tak, že si nasazujeme masku. Doma ale každý z nás potřebuje být sám sebou, doma se chceme cítit jako v zahradě, kde kvete láska a kde vládne klid. Chceme tam najít útočiště a načerpat novou energii, důvěru a lásku.

I DOMA VLÁDNE NAPĚTÍ

Domov ale také často bývá místem, kde vládne napětí. Zapamatujte si, že to je normální! Každá zahrada prochází cyklem ročních období, v každé se někdy rozbují plevel. Právě proto je nesmírně důležité starat se o ni společně a nezanedbávat ji. Poskytujte jeden druhému potřebnou vláhu v podobě vděčnosti, shovívavosti a uznání. Vytrhávejte plevel, jímž jsou výčitky. Spíše než to, co vás od sebe oddaluje a rozděluje, hledejte to, co vás spojuje. Tento postoj vyžaduje pozornost a pozitivní přístup k druhému. Krásnou zahradu nelze vytvořit za jeden den. Je potřeba trpělivosti.

ZKUSTE TOTO

Možná to tak nevypadá, ale slůvek „mám tě rád“, „děkuji“ nebo „skvělé“ nikdy není dost. A navíc, nic nás nestojí, snad jen pár minut denně, ale člověk se díky nim cítí mnohem šťastnější a zamilovanější.

Že je to pro někoho těžké? Možná, ale ne nemožné. Je to podobné, jako když začínáte s nějakým sportem. Zpočátku se člověk musí do něho nutit a po výkonu sotva popadá dech, ale za pár týdnů už se bez toho nemůže obejít. Zkuste to nejdřív jen na pár dní a uvidíte!

**VĚŘTE, ŽE NIC NEZTRATÍTE,
A MŮŽETE JEN ZÍSKAT!**

Podle knihy: Carolina Costová, Manželství: dobrodružství ve dvou, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

KNIHA – KDYŽ BŮH MLČÍ – PETE GREIG

MÍT PROBLÉMY JE NORMÁLNÍ

Naše generace se vyznačuje zvláštní křehkostí...

Přes všechny technologické pokroky a přes rostoucí průměrnou délku života se naše generace vyznačuje zvláštní křehkostí. Snadno se hroutíme, velmi rychle se urážíme, naše manželství se rozpadají....V našem světě posedlém celebritami, kde smrt schováváme a bolest tišíme léky, si ale musíme připomínat, že je normální mít problémy, onemocnět, mít finanční potíže a žít i v rozpadajících se vztazích. Ježíš nám říká: „Na světě budete mít problémy...“ Ale takovýto citát si na lednici vyvěsí málokdo. Místo toho se cítíme podvedení, když narazíme na překážky. Ptáme se: „Proč zrovna já?“ Jako kdyby se takové věci měly křesťanům vyhýbat obloukem. Jako bychom měli být imunní vůči chorobám, které mají naši sousedé. Jedním z problémů může být paradoxně i modlitba, respektive její karikatura. Modlíme se za dokonalého manžela nebo manželku, zdravé děti, za úspěšnou kariéru a bezproblémovou rodinu. Nejenže si tyto věci přejeme, my je dokonce očekáváme a věříme v ně! Ale takováto víra je zkreslená a falešná. Křesťanský život a naše nejvyšší naděje nespočívá v tom, že budeme zázračně unikat veškerému pozemskému utrpení. Spíše je to radost z čím dál hlubšího vztahu s tím, který nás miluje, žije v nás a „kdo zakusil a poznal i naše utrpení a bolest“.

Když procházíme něčím těžkým, měli bychom cítit o něco méně rozhořčení a mnohem víc naděje, protože Ježíš, který prošel podobným trápením, předpověděl, že nás obtíže neminou, ale že uprostřed nich bude s námi.

JAK NEJLÉPE PROŽÍT ADORACI?

V eucharistii je skutečně přítomen Ježíš svým tělem a svou krví pod způsobem chleba (hostie). Někdy se hostie umístí do nádherně zdobené schránky, tzv. monstrance. Říká se tomu výstav Nejsvětější svátosti. Kromě svatého přijímání není zde na zemi lepší způsob, jak se Bohu přiblížit. Když klečíme, sedíme nebo jsme jinak přítomni před Kristovým tělem vystaveným v monstranci, můžeme ho uctívat. Pán je nám v této modlitbě velmi blízko. Je u nás fyzicky přítomen. Můžeš se na Ježíše dívat a říct mu cokoli. Všechny své starosti a problémy můžeš vložit do jeho rukou. Jediné, co musíš udělat, je tiše setrvat v blízkosti Ježíše. Na ničem jiném nezáleží. To je tichá adorace. Pouze klečat nebo sedět v kostele a nic nedělat ti může připadat nudné. Ale smyslem adorace je právě toto: nedělat nic a být prostě na místě. Být takto s Ježíšem nám pomáhá pochopit naši naprostou závislost na něm. Veškerá naše činnost je planá, pokud jejím zdrojem není Bůh. Tím, že věnujeme Bohu čas v tiché adoraci, dáváme mu možnost, aby k nám mluvil. Můžeš se také potichu modlit růženec. Můžeš si číst z modlitební knihy nebo z Bible. Ale nemusíš také dělat vůbec nic a být jednoduše s Ježíšem. Někdy je Nejsvětější svátost vystavena slavnostním způsobem. Výstav Nejsvětější svátosti začíná a končí za doprovodu zpěvu s kadidlem a společnou modlitbou, kterou vede kněz nebo jáhen.

Ve zvláštní dny má každá farnost adorační den určený biskupem.

NÁŠ DEN JE V ÚTERÝ 24. KVĚTNA V KOSTELE OD 8.00 DO 18.00.

Můžete se začít zapisovat na připravený list v sakristii.

Kromě zapsaných může samozřejmě přijít kdokoli další.

KALENDÁRIUM KVĚTEN 2022

- 1.5. 3. neděle velikonoční
 2.5. Památka svatého Atanáše
 3.5. Svátek svatých Filipa a Jakuba
 8.5. 4. neděle velikonoční
 14.5. Svátek svatého Matěje
 15.5. 5. neděle velikonoční
 16.5. Svátek svatého Jana Nepomuckého
 22.5. 6. neděle velikonoční
 26.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
 29.5. 7. neděle velikonoční
 31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

V naší farnosti působí jako poradní a pracovní orgán faráře pastorační rada.

V současné době pracuje v tomto složení: J. Blaha, J. Brtník, P. Caha, L. Fuksa, M. Halaštová, M. Holík, Z. Konečný, L. Kučera, D. Odstrčil, R. Hrnčířová, J. Šindlerová.

Předsedá jí otec Josef Brtník.

Úkolem pastorační rady je pomoc a podpora pastýřské péče, vyvíjení činnosti podporující evangelizaci společnosti, duchovní oživení a povznesení farnosti. Spolu s farářem posuzuje otázky týkající se farnosti, radí se o nich, nalézá možnosti řešení, poskytuje součinnost při jejich realizace nebo je přímo realizuje. Podílí se na vytváření pastoračního programu. Schází se jednou za měsíc. Pastorační rada má pouze poradní hlas a řídí se předpisy vydanými diecézním biskupem.

K úkolům pastorační rady zvláště patří:

- Přinášet podněty a návrhy pro přípravu a slavení bohoslužeb
- Přinášet podněty a návrhy na oživení života a činnosti ve farnosti
- Podporovat vzdělávací a evangelizační činnost ve farnosti
- Aktivně se podílet na společných úkolech a akcích ve farnosti
- Probouzet spoluodpovědnost za farní společenství a oživovat spolupráci členů
- Získávat a připravovat členy farního společenství pro službu předávání víry

jš

APLIKACE NOC KOSTELŮ

Aplikaci Noc kostelů, která je od loňska k dispozici pro systém Android, letos doplní obdobná aplikace pro systém Apple iOS. Aplikace poskytuje zejména informace o zapojených kostelích a jejich programech. Standardní funkcí je nabídka programu nejbližších kostelů a modliteben podle GPS polohy uživatele. Kromě toho je v přehledu zapojených míst možné hledat a listovat podle okresu či kraje. Vybrané kostely si uživatel bude moci uložit mezi oblíbené a vytvořit si tak program své vlastní Noci kostelů. Průběžně se pracuje na dalších vylepšeních. V aplikaci pro systém Android je letos například nově možné zobrazit mapu s okolními kostely.

Aplikace lze nainstalovat standardně ze zdrojů Google Play a Apple App Store.

SYMBOLY A VĚCI

Poznáte, co ke které biblické osobě patří?

Odpovězte na otázky s pomocí biblické citace nebo nápovědy.

Pro kterou biblickou osobu je typický symbol duhy?

*Gn 9, 8-13

Ke které biblické osobě patří hořící keř?

*Ex 3, 1-2

Ke které biblické postavě patří velbloudí srst, kobylky a včelí med?

*Mk 1, 6

Která biblická postava je spojena s prakem?

*1 Sam 17, 50

Pro kterou biblickou osobu je typická obloha plná hvězd?

*Gn 15, 5-6

Kterou biblickou osobu si spojujeme se snem o tučných a hubených kravách?

*Gn 41 15-36

Ke které biblické postavě patří žebřík, který vede do nebe?

*Gn 28, 10-12

Kterou biblickou postavu máme spojenou se sbíráním obilných klasů?

*Rt 2, 2

Ke které biblické osobě lze přiřadit oltář „neznámému bohu“?

*Sk 17, 22-23

Ke které biblické postavě patří 30 stříbrných?

*Mt 26, 14-15

Nápověda: Abraham, David, Jakub, Jan Křtitel, Jidáš, Josef Egyptský, Mojžíš, Noe, Pavel, Rút

*biblická citace

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 30. 4. 2022 V NÁKLADU 200 KS.